

Sygn. akt II Ka 176/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2015 r.

sprawy **W. B.**

obwinionego o wykroczenie z art. 92 a kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 3 lutego 2015 r. sygn. akt II W 1/15

zaskarżony wyrok uchyla i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw wobec przedawnienia karalności wykroczenia postępowanie w sprawie W. B. umarza; stwierdza że koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa.

sygn. akt. II Ka 176/15

UZASADNIENIE

W. B. został obwiniony o to, że w dniu 10 maja 2013r. około godziny 10.35 w miejscowości K., droga (...), pow. S. woj. (...) prowadząc po drodze publicznej pojazd marki T. (...) o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy w obszarze zabudowanym o 38 km/h,

tj. o czy z art. 92a kw

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim orzekł:

I. obwinionego **W. B.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 92a kw i za czyn ten na podstawie art. 92a kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 złotych;

II. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 zł tytułem opłaty oraz obciążył go zryczałtowanymi wydatkami postępowania w wysokości 100 złotych.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obwiniony. Orzeczeniu temu na podstawie art. 103 kpw w zw. z art. 109 § 2 kpw w zw. z art. 427 kpk zarzucił obrazę prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 424 § 1 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 9 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 1 kpw poprzez nieprzesłuchanie świadka B.

K., a w związku z tym zaniechanie poczynienia dodatkowych ustaleń faktycznych w zakresie prawdziwości twierdzeń obwinionego dotyczących wyprzedzania jego pojazdu przez inne auto i związanej z tym wadliwości pomiaru prędkości pojazdu dokonanej przez funkcjonariuszy Policji, co doprowadziło do wadliwego ustalenia stanu faktycznego, a w konsekwencji do uznania obwinionego winnym zarzucanego mu czynu.

Podnosząc ten zarzut obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Niezależnie od treści zarzutu podniesionego w apelacji W. B. zaskarżony wyrok należało uchylić i postępowanie w sprawie w stosunku do obwinionego umorzyć wobec przedawnienia karalności zarzucanego mu wykroczenia.

W. B. obwiniony został w niniejszej sprawie o popełnienie wykroczenia z art. 92a kw, które zgodnie z treścią wniosku o ukaranie miało zostać popełnione w dniu 10 maja 2013r. Zgodnie z brzmieniem art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, to karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Skoro zatem postępowanie o wykroczenie w tej sprawie zostało wszczęte w dniu 23 lipca 2013r. (k. 17), to uznać należało, iż karalność czynu wykroczenia ustała po dwóch latach od jego popełnienia, a więc z dniem 10 maja 2015r. Z tego względu należało stwierdzić, że w sprawie zaistniała ujemna przesłanka procesowa i umorzyć postępowanie na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk i art. 456 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw orzekł, jak w wyroku.